

Mál nr. 397/2009

M

og

vátryggingafélagið V v/slysatryggingar launþega S.

Fyrning bóta kröfu vegna slyss 13. október 2000.

Gögn.

- 1) Málskot móttakið 13. nóvember 2009, ásamt fylgiskjölum.
- 2) Bréf vátryggingafélagsins V til nefndarinnar dags. 30. nóvember 2009.

Málsatvik.

M slasaðist við knattspyrnuíðkun þann 13. október 2000 þar sem hann hlaut brot á vinstri ökkla. M var með gifs í nokkrum tíma og var óvinnufær í nokkrar vikur að eigin sögn. Eftir þetta leitaði hann til lækna og fór í aðgerðir á ökkla árið 2001 eða í ársbyrjun 2002 auk þess sem speglunaraðgerðir voru gerðar í september 2002 og önnur í febrúar 2004. M tilkynnti um frítímaslys til V 3. desember 2005 en í ljós kom að hann hafði ekki slíka tryggingu hjá félaginu. Í apríl 2009 komu hins vegar fram upplýsingar um að M taldi sig eiga kröfu í slysatryggingu launþega vinnuveitanda síns (S). Þann 5. maí 2009 bárust V upplýsingar um að M hefði verið starfsmaður B á þeim tíma sem slysið varð. M telur sig eiga rétt á greiðslu úr slysatryggingu launþega. V vísar til þess að krafa M sé fyrnd með vísan til gr. 18.1. í vátryggingaskilmálum V auk 29.gr. þágildandi laga nr. 20/1954 um vátryggingasamninga. V vísar til læknisfræðilegra gagna málsins sem sýna að aðgerðir hafi verið gerðar vegna slyssins á árinu 2002 og 2004 og M haf verið óvinnufær vegna þeirra á þeim árum. Hann hafi því vitað af kröfu sinni í skilningi 29.gr. laga nr. 20/1954 á árinu 2002 en í allra síðasta lagi á árinu 2004. Af þeim sökum hafi krafa um greiðslu bóta úr slysatryggingu launþega verið fyrnd þegar hún kom fram í apríl 2009 og er vísað til dóma Hæstaréttar varðandi túlkun 99.gr. umferðarlaga nr. 50/1987 því til stuðnings. M heldur því fram að hann hafi rofið fyrningarfrest með almennri tjónstilkynningu í desember 2005 þar sem hann hélt sig eiga rétt til greiðslu bóta úr frítímaslysatryggingu sinni. V telur að M hafi ekki rofið fyrningarfrest með því að krefjast greiðslu bóta úr annari tryggingu en slysatryggingu launþega og vísar því til stuðnings til þess að fyrningarfrestur teljist almennt ekki rofinn nema með viðurkenningu kröfu eða málshöfðunar.

Álit.

Læknisfræðileg gögn málsins eru skýr um afleiðingar slyss M 13. október 2000. Hann leitaði til sérfræðinga á árunum 2002 og 2004 og framkvæmdar voru aðgerðir vegna afleiðinga slyssins. Í gr. 18.1 í vátryggingaskilmálum slysatryggingar launþega sem og í 29.gr. laga nr. 20/1954 um vátryggingasamninga kemur fram að kröfur fyrnast á fjórum árum frá lokum þess almanaksárs sem kröfuhafi fékk vitneskju um kröfu sína og átti þess fyrst kost að leita fullnustu hennar. Telja verður að M hafi haft vitneskju um kröfu sína í síðasta lagi eftir síðustu aðgerð haustið 2004, þ.e. þegar hann hefur leitað til sérfræðinga í tvö ár og ekki fengið bót meina sinna. Upphaf fyrningarfrestsins telst því vera í lok árs 2004 og er krafan því fyrnd þegar hún kom fram í apríl 2009. Tilkynning um slysið vegna annarrar vátryggingar en slysatryggingar launþega S hjá V hefur ekki þau áhrif að rjúfa fyrningarfrestinn þar sem krafa ekki viðurkennd eða mál höfðað til fullnustu hennar.

Niðurstaða.

Greiðsluskylda er ekki fyrir hendi úr slysatryggingu launþega S hjá V.

Reykjavík 15. desember 2009

Rúnar Guðmundsson hdl.

Þóra Hallgrímsdóttir hdl.

Jón Magnússon hrl.